

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Richtlijnen voor een nieuw schooljaar

Vertrouwen in de genade Gods en in
het christelijke Afrika

De bekering van de Vikingen

In de Voetsporen van Jeanne d'Arc

Nog een jaartje voor de eerste
schoolbel!

De H. Irmgard van Zutphen

Heilige Aartsengel
Michaël, verdedig
ons in de strijd; wees
onze bescherming
tegen de boosheid
en de listen van de
duivel. Dat God hem
gebiede, zo smeken
wij ootmoedig, en
Gij, vorst van de
hemelse legermacht,
drijf Satan en de
andere boze geesten,
die tot verderf van
de zielen over de
wereld rond dwalen,
door de goddelijke
kracht in de hel
terug. Amen.

Gebed tot de H. Aartsengel
Michaël.

Richtlijnen voor een nieuw schooljaar

E.H. Louis Bochkoltz, Prior

September, het begin van een nieuw schooljaar.

De vakantieperiode was ook druk in de priorij. Een reis met het JKI, een fietstocht met de Broeder, een volle Ignatiaanse retraite, een E.K.-kamp, opruimen en werk in de priorij en een uitzonderlijke bedevaart naar het katholieke Polen.

Dank zij God.

Dank voor alle ontvangen genaden.

Dank ook voor de vitaliteit van onze priorij.

Ondanks de crisis in de Kerk, in de leer en in de moraal. Ondanks een wereld die steeds minder christelijk is, zoeken steeds meer zielen God via de katholieke traditie.

Dit is een vreugde, maar er is ook veel werk aan de winkel. Eerst en vooral is er veel geestelijk werk te doen.

Daarom zou ik graag de visie van onze priorij, haar activiteiten en haar projecten met u delen.

Afstand nemen van een wereld die niet meer christelijk is

Christelijke gezinnen worden voortdurend verzwakt door de voortschrijdende paganisering in het denken en het leven. Wat kunnen we doen?

Ten eerste, ons meer verdiepen in wat het betekent om christen te zijn en onze doopbeloften dieper en serieuzer naleven: ik verzaak Satan, zijn werken en zijn verleidingen.

Ons bewust worden van de extreme ernst van de doodzonde en de buitengewone rijkdom en vreugde van een leven in genade en heiligheid.

Het is noodzakelijk om de barrière te herstellen tussen de christen en de heiden die valse goden aanbidt, tussen de christen en de atheïst die God afwijst, tussen de christen en de naturalist die het bovennatuurlijke niet accepteert.

Wat kunnen we doen?

We moeten ons afkeren van wat ons geloof en onze moraal vervuult. Voedt uw ziel met gezond

geestelijk voedsel: lees en mediteer over het evangelie, de catechismus, het leven en de werken van de heiligen en al het andere dat de ziel verheft. Elimineer uit uw leven alles wat vergiftigt of lauw maakt, zoals heidense films, goddeloze sociale media, boeken, kranten en slechte vriendschappen. Vertel me met wie u omgaat en ik vertel u wie u bent. Vertel me wat u leest, waar u naar luistert, waar u naar kijkt en ik vertel u wat in uw hart omgaat.

Wat kunnen we doen? Ik zal hier specifieker zijn.

Ten eerste, God op de voorgrond van ons leven houden. Vooral door de traditionele H. Mis

Leer de H. Mis meer lief te hebben, beter te begrijpen, leer beter te bidden. Het centrum van het leven van onze priorij en onze kapel van Gent blijft de liturgie. Dit alles gebeurt in de traditionele liturgie, onveranderd, zonder een zweem van protestantisering zoals in de nieuwe Mis.

Kerstmis, Pasen, Hemelvaart, Maria-tien-hemelopneming, alle grote feesten en alle zondagen zijn hoogtepunten van het jaar. En voor ons hier in de kapel van het Allerheiligste Sacrament is de Sacramentsprocessie het groot parochiefeest. Een sacramentsprocessie door de straten van Antwerpen. Dit jaar zal de Sacramentsprocessie vrij laat plaatsvinden, op zondag 22 juni 2025. Reserveer deze datum vandaag nog.

Onze priorij, een plaats van aanbidding en eerherstel

Onze priorij is uniek omdat ze een kerk heeft die gewijd is aan het Heilig Sacrament. Daarom hebben we elke week aanbidding op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag. Het lof of de aanbidding worden ook vaak op zondag gehouden. Op de 4e zondag van de maand bidden we voor ons vaderland. Een lange verzameling liederen en gebeden voor ons land. "Violatæ Caritatis

Voorwoord

Reparatio” is de opdracht van een heilig verlangen én de leuze van de Zusters van de Gedurige Aanbedding die onze priorij gebouwd hebben. Het betekent “Eerherstel aan de geschonden goddelijke liefde” en wij willen aan de leuze van het huis trouw blijven.

Biechten in de Hemelstraat

Wat de biecht betreft, staan de priesters tot uw beschikking tijdens de aanbedding, van 17.15 tot 17.40 uur op maandag, dinsdag en donderdag. Op zondag wordt er gebiecht van 7.00 tot 7.25 uur en van 9.00 tot 9.50 uur. U kunt altijd een afspraak maken met een priester of aanbellen bij het klooster op nummer 23. Vanaf deze week is de spreekkamer bij de ingang van het klooster af, dus u hoeft niet meer te verdwalen in het labirint van de priorij. U belt aan, de deur wordt geopend en u wacht op een priester die naar de spreekkamer komt. Als u wilt biechten, begeleidt de priester u naar de kerk. Ter herinnering: de deur van de parking is geen gewone ingang, maar alleen voor specifieke activiteiten.

Doopsels van kinderen

Er zijn meer doopsels van kinderen. Deo gratias. Vergeet niet om van tevoren contact met mij op te nemen om de doop voor te bereiden. Ik zorg voor de voorbereiding, maar een andere priester kan zeker ook de doop toedienen.

Doopsels van volwassenen

Een teken dat de vitaliteit van onze priorij kenmerkt, is het feit dat we dit jaar voor het eerst tijdens de Paaswake twee volwassenendoopsels zullen hebben. In onze kapel van Gent zullen er ook twee volwassenendoopsels plaatsvinden. Deo gratias! Laten wij bidden voor onze catechumenen.

Ter informatie, de voorbereiding van een volwassene op het doopsel vereist speciale aandacht. Niet alleen om de catechismus en de waarheden van het geloof te leren, maar ook om een regelmatig christelijk leven te leiden. Een leven van gebed, het regelmatig bijwonen van de H. Mis en een deugdzaam leven. Deze voorbereiding duurt ongeveer twee jaar.

Catechismuslessen voor volwassenen

In Antwerpen zijn wij blij dat we twee catechismuslessen voor volwassenen kunnen aanbieden op vrijdagavond. De eerste is een cursus voor beginners en ook ter voorbereiding op het doopsel, die de Mechelse catechismus behandelt

gedurende twee jaar. Ik zal deze cursus dit jaar opnieuw geven. Ik hoop ook een manier te vinden voor mensen die niet aanwezig kunnen zijn, om met een uitnodigingslink de cursus live online te volgen. Eerste les: vrijdag 13 september.

De andere catechismuscursus voor volwassenen, die ook op vrijdagavond wordt gegeven, maar door E.H. Verlinden, gaat dit jaar over apologetica. De cursus begint in oktober.

In Gent is er bijna alle dinsdagen van het schooljaar catechismus voor volwassenen na de avondmis van 19.00 uur. En twee keer per maand na de zondagmis.

U kunt alle data op onze website vinden.

Catechismuslessen voor kinderen

Het is een plicht van de ouders om alle kinderen vanaf het eerste leerjaar catechismus te laten krijgen. Als de ouders niet naar de priorij kunnen komen, moeten ze thuis de verantwoordelijkheid voor dit onderwijs op zich nemen en ervoor zorgen dat hun kinderen van tijd tot tijd contact hebben met de priester.

In Antwerpen worden catechismuslessen voor kinderen op zaterdagochtend gehouden. Voor de kinderen van onze kapel in Gent zijn de catechismuslessen voor kinderen op twee zaterdagochtenden per maand in Gent en een woensdagnamiddag per maand in Ellezelles.

De priesters van onze priorij geven ook catechismuslessen voor kinderen op woensdagnamiddag in Bierbeek.

Alle data zijn ook op onze website te vinden.

We beginnen het catechismusjaar op zaterdag 7 september en in Antwerpen en in Gent met een H. Mis ter ere van de Heilige Geest. In Bierbeek op woensdag 11 september.

H. Vormsel op 19/01/2025

Aangezien Mgr. Tissier de Mallerais op zondag 19 januari 2025 naar Brussel komt om het sacrament van het Vormsel toe te dienen, zal het eerste trimester van de catechismuslessen aan de voorbereiding op het Vormsel gewijd zijn.

Betroffen zijn de kinderen van het vijfde en zesde leerjaar, kinderen geboren in 2013 en 2014 en oudere kinderen die nog niet gevormd zijn. De eerste catechismusperiode voor volwassenen zal ook over dit onderwerp gaan. Volwassenen die nog gevormd moeten worden, moeten zo snel mogelijk contact met mij opnemen.

Huwelijken

We zijn ook heel blij dat er voor 2025 verschillende huwelijken gepland staan. Ook hier vereist het sacrament van het huwelijk een goede voorbereiding. Elke situatie is anders, maar de voorbereiding duurt ongeveer twee jaar vanaf het moment dat een huwelijksplan officieel wordt gemaakt.

De E.K.

De Eucharistische Kruistocht voor kinderen vanaf de Eerste Heilige Communie tot de leeftijd van 18 jaar doet het erg goed. Elke tweede zondag van de maand is er een bijeenkomst. Neem contact op met de aalmoezenier van de E.K., Eerwaarde De Bruyn.

Kijk naar het jaarprogramma en andere informatie op onze website.

J.K.I. (Jong Katholiek Initiatief)

Eerwaarde De Bruyn is ook aalmoezenier van het JKI, een groep voor jongvolwassenen die minstens één keer per maand samenkomt om te bidden, zich te laten vormen en christelijke vriendschappen te vormen.

Het jaarprogramma van het JKI staat ook online.

Eerste Vrijdagen van de maand, devotie tot het H. Hart van Jezus

De devotie van de 9 eerste vrijdagen van de maand (achter elkaar) is een kracht voor het geestelijk leven.

In Antwerpen zal dit jaar de H. Mis op de 1ste vrijdag van de maand om 20.00 uur plaatsvinden, zodat er meer mensen aanwezig kunnen zijn. Ik hoop ook dat nieuwe mannelijke vrijwilligers zich melden om Gregoriaans te leren zingen tijdens deze H. Mis (het is altijd dezelfde Heilig Hartmis op de eerste vrijdag) en zo aangemoedigd worden om Gregoriaans te zingen op zondag.

Eerste Zaterdagen van de maand, devotie tot het Onbevlekt Hart van Maria

De devotie van de eerste 5 zaterdagen van de maand wordt in onze kapellen ook in ere gehouden. Kom bidden tot de Heilige Maagd tot eerherstel voor zoveel overtredingen tegen God.

Koor voor hymnes en polyfonie

Ik zou ook graag willen dat enkele dames (en heren) zich vrijwillig melden om hymnes te leren

zingen en, waarom niet, polyfonie. Het doel om iets in elkaar te steken voor Kerstmis lijkt haalbaar. Hopelijk zal iemand zich aanbieden om dit initiatief in handen te nemen.

Sint-Antoniusschool, doelstelling: 1 september 2025!

Jullie wisten al dat we over een jaar een kleuter- en basisschool zouden openen. Jullie kunnen er nog meer over lezen in de *Monstrans*.

Mevrouw Jacintha Vandelanoot-Groot wordt de lerares. Ik word de directeur. We beginnen met de drie kleuterklassen en de eerste lagere klas. Er zijn minimaal 5 leerlingen nodig om de school op te starten. Het werk aan de pedagogie, de financiën en de schoolgeest vordert erg goed. Na discussie en overleg is de naam van de school gekozen: Sint-Antoniusschool. Door het beeld in onze kapel van Sint-Antonius van Padua, 'de vriend van de armen en de kinderen', wordt de band met de school heel concreet. Tijdens de opendeurdag op zondag 26 januari zullen we het hele project aan jullie kunnen voorstellen.

De oversten van de Priesterbroederschap wensen dat aan elke priorij een lagere school verbonden is en we zijn blij dat er in ons district ook een werkgroep bestaat om een school te openen bij de priorij van Gerwen en bij de kapel van Namen.

Werkzaamheden in de priorij

De priorij moet dringend haar riolering laten vernieuwen. Het is niet erg romantisch, maar de werken zouden nog dit schooljaar moeten plaatsvinden. De plannen zijn getekend. De financiën voor het eerste deel van het werk zijn rond. We hopen dit grondige werk te kunnen combineren met de verfraaiing van de priorij, voornamelijk de tuin en de garage. Ik hoop al deze plannen aan jullie en door onze architect te kunnen presenteren tijdens onze parochiemaaltijd op zondag 20 oktober. Ik ben ook van plan om werkzaterdagen te organiseren voor de gelovigen die een handje willen toesteken.

Kerk schoonmaken en tuinonderhoud

In dezelfde zin blijven we vragen om hulp bij het schoonmaken van de kerk en het onderhouden van de tuin. Anna heeft de leiding over het poetsen, dus aarzel niet om contact met haar op te nemen.

Communicatie van de priorij

De priorij communiceert via ons tijdschrift, de *Monstrans* dat aan het begin van elke maand

Voorwoord

verschijnt, via mededelingen op zondag in onze kapellen, door een wekelijkse e-mail en een whatsapp-groep. Als u niet weet hoe u deze informatie kunt ontvangen, aarzel dan niet om het te vragen!

Geestelijke retraites

We blijven twee Sint-Ignatiusretraites en één Mariale retraite per jaar preken. Maar vergeet niet dat wanneer 5 mensen om een extra retraite vragen, we die zullen organiseren.

Bedevoarten

Elk jaar hebben we een districtsbedevaart naar Banneux, dit jaar op zaterdag 5 oktober. We kijken ernaar uit om jullie allemaal daar te zien. Als u geen vervoer hebt, meldt u dan hier in de priorij of online aan om met ons mee te reizen.

We hebben ook een parochiebedevaart op 1 mei (naar Scherpenheuvel dit jaar) en de internationale bedevaart van Chartres naar Parijs op Pinksteren in juni. Augustus 2025, organiseren wij ook een bedevaart naar Rome voor het Heilig Jaar. Binnenkort meer informatie hierover.

Zoals elk jaar moedigen wij ook onze Vlaamse gelovigen aan, deel te nemen aan de bedevaart van onze burens in Nederland: het laatste weekend van augustus, Gorcum-Brielle!

Militia Immaculatae

De Militia van de Onbevleete Ontvangenis, Militia Immaculata, wordt op verschillende niveaus georganiseerd. Het eerste niveau bestaat uit het zich toewijden aan de Heilige Maagd en het dragen van de wonderdadige medaille. Iedereen is uitgenodigd op dit niveau. Elke eerste zondag van oktober (maand van de rozenkrans) en van mei (Mariamaand), organiseren wij een ceremonie van toewijding tot Maria in de Militia.

In Antwerpen hebben we ook de Militia op het tweede niveau voor mannen die één keer per maand samenkomen om een religieus thema te bestuderen en apostolaat te doen. Alle mannen zijn welkom.

Derde Orde van de FSSPX

In elke congregatie zijn er drie orden: de eerste voor mannen, de tweede voor vrouwen en de derde voor leken die de geest van de congregatie willen beleven. Wij nemen onze Derde Orde terug in handen. Diegenen die hun jaar postulaat (om de

regels van de Derde Orde te oefenen) zouden willen starten, worden gevraagd zich te melden bij E.H. Bochkoltz vóór zondag 27 oktober.

Een conferentie over de aktualiteit in de FSSPX en in de Kerk zal in Antwerpen op de eerste zondag van de maand (picnic in de priorij, conferentie tussen 13.00 en 14.30) gegeven worden. Iedereen die de geest van de Priesterbroederschap beter wil leren kennen is welkom.

Varia

De overste van Australië voor de FSSPX dringt al meer dan een jaar aan, dat ik de missie op de eilanden van Vanuatu heropstart. Ik heb uiteindelijk zijn uitnodiging aangenomen en zal van 25 november tot 22 december afwezig zijn. De omhaling voor de missies in oktober zal dit jaar voor onze missie in Vanuatu zijn.

Vergeet ons gezinsweekend eind april niet.

Dames die willen kunnen contact opnemen met Aleksandra om te helpen met de was, iedereen kan met Björn contact nemen om de koffietafel na de H. Mis op zondag voor te bereiden en jongens en mannen kunnen met Jan Van Eekert contact opnemen om te leren misdienen.

Conclusie: wat kunnen we doen?

Ik denk dat jullie nu wel een idee hebben gekregen van wat gaande is in onze priorij voor dit nieuwe schooljaar.

Ten eerste: onszelf heiligen door de H. Mis, het gebed en de sacramenten.

Ten tweede: leren door de catechismuslessen, lezen en binnenkort, als God het wil, een school, maar dit zal ook investering en overtuiging van de ouders vereisen. Wees niet bang om offers te brengen voor het welzijn van de zielen van uw kinderen.

Ten derde: door verschillende katholieke activiteiten te organiseren voor alle leeftijden.

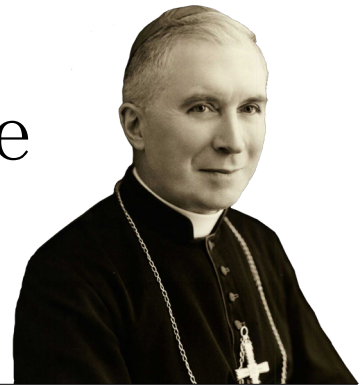
Onszelf heiligen, ons geloof verdiepen en een katholieke omgeving creëren is, op ons bescheiden niveau, het tegengif tegen de goddeloze wereld en het herstel van de christelijke beschaving.

Moge Onze Heer Jezus Christus en de Heilige Maagd Maria ons allen heiligen in het komende schooljaar.

Vertrouwen in de genade Gods en in het christelijke Afrika

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de zesentwintigste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Ondanks de nog actuele gebeurtenissen en de zware vervolgingen van de Kerk in sommige van onze Missies zijn er talrijke redenen die er ons toe brengen te hopen en vertrouwen te krijgen.

Veel meer, de beproevingen die onze priesters en onze mannelijke en vrouwelijke Afrikaanse religieuzen hebben ondergaan, het leed van goede christelijke families, de catechisten in het bijzonder, hebben met zekerheid aangetoond dat, ondanks enkele afvalligen, de Katholieke Kerk stevig ingeplant is in Afrika, en dat we, meer dan ooit, vertrouwen moeten hebben in onze christenen.

Daar waar de vervolgingen gelukkig niet gewoed hebben, hebben de wisselvalligheden veroorzaakt door politieke gebeurtenissen ons gedurende enkele maanden doen vrezen voor de standvastigheid van onze neofieten in het geloof. Het lijkt dat de aarzelingen van korte duur geweest zijn en dat de christenen meer dan ooit gehecht zijn aan hun priesters en aan hun missionarissen. Zij hebben nog meer dan voordien waardering voor de onbaatzuchtigheid van zij, die, ondanks de nieuwe moeilijkheden, bij hen gebleven zijn.

En deze grotere getrouwheid is zelfs te voelen, daar waar de politieke situatie onveranderd gebleven is.

Daarom lijkt voor de Congregatie het moment gekomen om ook zijn vertrouwen uit te spreken in de toekomst van dit katholieke Afrika en na te volgen wat onze Ierse confraters zo prachtig gerealiseerd hebben in Nigeria: klein scholasticaat (vormingshuis), noviciaat, groot scholasticaat, wat al dit jaar tot de eerste vruchten zal leiden. Inderdaad, de eerste vier spiritijnse religieuzen, die volledig gevormd zijn in Nigeria, zullen op Pinksteren tot priester gewijd worden.

Overall hebben hardnekkige inspanningen geleid

tot de oprichting van klein- en grootseminaries voor de bisdommen. En deze inspanningen zijn de meest lovenswaardige. Maar lijkt het niet wenselijk tegelijkertijd een dubbel doel na te streven, zowel roepingen voor de seculiere clerus als roepingen voor de spiritijnen, door op een methodische en zekere manier te werken? Het is te zeggen door kleine internaten op te richten, waar jonge aspirant-missionarissen hun roeping zouden kunnen onderzoeken en versterken, terwijl ze tegelijk de lessen volgen in naburige scholen.

Elk district of twee aan elkaar palende districten kunnen dit eerste instituut in overweging nemen. Vervolgens zouden gaandeweg noviciaten en scholasticaten opgericht kunnen worden.

Tijdens mijn laatste reis van drie maand en half, heb ik de gelegenheid gehad talrijke confraters en een groot aantal bisschoppen te ontmoeten. Allen hebben unaniem deze projecten goedgekeurd en de wens uitgedrukt dat zij zo spoedig mogelijk zouden gerealiseerd worden.

De roepingen zijn talrijk. Men moet ze opsporen, ontwikkelen en herkennen. Als elke missionaris zich inspant om ze te vinden, dan zouden we zonder twijfel snel de vreugde hebben om noviciaten te openen in talrijke Afrikaanse regio's.

Eén voorwaarde lijkt essentieel: bij deze jonge aspiranten de roeping als missionaris en religieuze in te prenten, die wezenlijk verschilt van de roeping als seculier priester.

Bovendien bij deze roepingen van geestelijken kunnen gemakkelijk roepingen van goede en heilige broeders bijkomen die kostbare assistenten zouden zijn voor onze Missies en parochies.

Dit is een uitgebreid programma. Het enige dat, naar mijn mening, op een dag het mogelijk zou maken het kleine aantal missionarissen uit Europa

Stichter aan het woord

en Noord-Amerika, die nooit zullen volstaan voor de opdracht, die zonder ophouden zeer snel groter wordt, te vervangen.

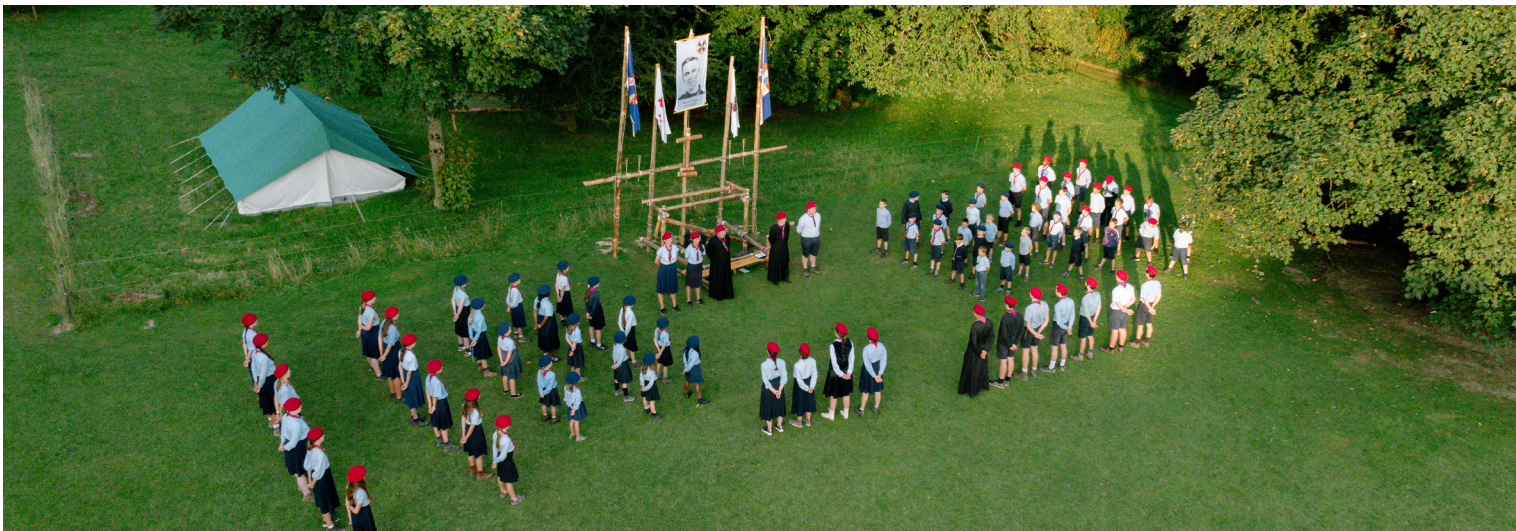
En het zijn de belangrijkste Oversten die, geholpen door al hun confraters, voornamelijk deze taak op zich zullen moeten nemen. Dit zal voor hen een hoop en een bron van vreugde zijn, maar tegelijkertijd een zware onderneming. Maar wat onze moedige confraters uit Nigeria gedaan hebben, waarom zouden we dit niet elders kunnen realiseren?

Mijn beste Confraters, het is vanuit Lourdes, dat ik u dit schrijf. Ik zal morgenvroeg tijdens de H. Mis, die ik zal opdragen aan het altaar van de Grot, deze projecten, die mij nodig lijken voor de voortzetting van het werk van onze Eerbiedwaardige Vader, neerleggen aan de voeten van de Maagd Maria. En terzelfdertijd zal ik haar al uw intenties toevertrouwen en in het bijzonder deze van onze vervolgte confraters, hetzij in Europa, hetzij in Afrika.

“Gedachte van de maand”
Maart-april 1965

Fietsbedevaart van de dames van de Hemelstraat naar de H. Dimpna in Geel.

De bekering van de Vikingen

Verslag van het E.K.-Zomerkamp in Xhos

E.H. Jan De Bruyn, Aalmoezenier E.K.-Vlaanderen

Het zomerkamp van de E.K. is nog maar pas voorbij. Wat een prachtige en gezegende dagen!

Dit jaar gingen we op kamp bij een barones in Xhos, dichtbij Luik. We mochten twaalf dagen lang gebruik maken van talrijke velden en bossen. Een ideale locatie voor ons kamp. De kapeltent stond in het centrum van de 4 kampterreinen. 4 kampterreinen? Jazeker! We gaan op kamp met 4 groepen, kinderen van 6 tot 10 jaar en kinderen van 12 tot 18 jaar en dan nog eens scheiding van geslachten.

4 kampen dus zou men kunnen zeggen met een eigen spelprogramma en eigen leidingsteams. Een hele organisatie! We waren met een 100-tal mensen op kamp. Dankzij de grootmoedigheid van onze weldoeners konden we dit jaar reeds enkele nieuwe tenten aanschaffen. Volgend jaar wacht ons nog de aankoop van nieuwe reftertenten en andere zaken.

Het kampthema dit jaar was de bekering van de Vikingen of preciezer nog: de bekering van de Noormannen. De kinderen ervoeren meer hierover voornamelijk tijdens de predicatie bij de dagelijkse Heilige Mis. Heilige missionarissen, heilige koningen en heilige vrouwen. Het is leerrijk en aanmoedigend om te zien hoe de genade Gods zelfs in de meest ruwe en soms barbaarse omstandigheden weet binnen te dringen. Tegelijk begrijpt men ook beter dat men met tegenslagen moet leren omgaan. Het kampthema bood natuurlijk rijkelijk stof voor spelen en kampsfeer, voornamelijk tijdens de kampvuren.

Op E.K.-kamp gaan kent vele uitdagingen. Natuurlijk zijn sport, spel en vermaak een wezenlijk bestanddeel ervan. Daarbuiten geeft een E.K.-kamp een unieke kans geestelijk te groeien: het dagelijks gebed, de dagelijkse H. Mis, dagelijkse catechismus, dagelijkse afwisselende diensten en de omgang met elkaar: tegenslagen leren opofferen, zorgen voor

een goede groepsgeest, verantwoordelijkheden leren nemen, angsten leren overwinnen, anderen vergeven, positief blijven, discipline, openheid naar allen toe en nog zoveel meer. Iedere dag krijgen de kinderen een werkpuntje mee, een deugd waarin ze trachten uit te blinken. 's Avonds worden de kinderen erop geëvalueerd en daags erop krijgen ze een punt op deugdzaamheid.

Het is voor de aalmoezeniers en de leiding telkens een grote vreugde zo een kamp te mogen organiseren. Ja, het kost iets, niet alleen materieel gezien. Het kost veel tijd, energie, zelfopoffering, geduld. Maar men krijgt er veel meer voor terug. Men leert zielen waarderen, zich uitsloven voor een bovennatuurlijk ideaal. Men leert opvoeden, zich inleven in de leefwereld van kinderen. Men leert bidden en offeren voor anderen. De leiding bidt dagelijks voor de hun toevertrouwde kinderzielen. Dat is de E.K.! In welke jeugdbeweging vindt men dat vandaag de dag nog?

We sloten het kamp af met een groot kampvuur, waarbij alle kinderen, leiding en ouders aanwezig waren: een 150-tal mensen. We namen afscheid van 2 leiders en 2 leidsters. Ieder van hen kreeg een E.K.-vlag met hun naam op gedrukt. Niet alleen hun naam, maar ook de jaren dat ze actief waren als kind en als leid(st)er. Wij danken hoofdleidster Gabriëlle Van Eekert voor haar jarenlange inzet in de E.K.! Van kindheid aan is zij in de E.K. Zij zou zelf een getuigenis kunnen geven hoe de E.K. haar leven vorm heeft gegeven en haar geloof overeind heeft gehouden. Wij danken hoofdleder Kobe Steensels en leider Matthijs Steensels, voor hun inzet als leider in de E.K. Hun voorbeeld en vroomheid hebben zeker sporen nagelaten bij de kinderen. Beiden gaan dit jaar naar het priesterseminarie in Zaitzkofen. Een mooi voorbeeld en een aanmoediging voor de

Eucharistische Kruistocht

kinderen. Als laatste wil ik hier leidster Florence Richter benoemen, voor haar tweejarige inzet in onze E.K. Zij was voordien jarenlang actief in de Brusselse E.K. Wij danken haar voor haar krachtdadige inzet bij ons. Leidster Florence heeft verschillende kinderen gregoriaans leren zingen. Ook dit jaar mochten we naar mooie gregoriaanse en polyfone gezangen luisteren van haar en de kinderen tijdens de plechtige Drieherenmis, die onze Sacramentsprocessie op kamp voorafging en de gezongen Mis op zondag.

Onze E.K.-werking groeit, kinderen worden groter, nieuwe kinderen komen. Ieder jaar zijn wij de goede God dankbaar voor alles wat we de kinderen hebben kunnen meegeven, voornamelijk op bovennatuurlijk gebied. De eerste bijeenkomst van de E.K.-Vlaanderen zal zijn op het feest van de Maria-geboorte, zondag 8 september. Moge Onze Lieve Vrouw over ons en dit kleine maar belangrijke werk haar machtige hand uitstrekken!

In de Voetsporen van Jeanne d'Arc

Verslag van de fietsbedevaart naar Domrémy

Quiten Stimm, deelnemer van de fietsbedevaart

Met de zegen van Eerwaarde Verlinden en onder de hoede van Broeder René Maria vertrokken we op *quatorze juillet* op een bedevaart naar het geboortehuis van de koningsgetrouwe, H. Jeanne d'Arc in het Franse Domrémy. Onze eerste etappe liep langs Mechelen naar Bierbeek. Nog binnen de ring van Antwerpen reden we een eerste keer verloren. Het werd een ererondje door het hof van Leysen alvorens we de weg naar Mechelen vonden. Niet via de fietsostrade, maar langs een wonderlijke route, zoals de Broeder die graag uitstippelt over onverharde wegen, heuvelachtige ruggen en drassige weilanden. Onze proloog naar Bierbeek, werd zodoende een onverwacht mooie fietstocht, maar in het ploeteren door de modder ook tot een al even onverwachte vuurdoop. Eenmaal toch aangekomen, mochten we onze tenten opzetten in de tuin van de Karmel en een kampvuur aanleggen met Eerwaarde de Champeaux, die ons vanuit Brussel kwam vervoegen. Dankzij zijn komst, wisten wij ons elke dag versterkt van een H. Mis.

De tweede dag hadden we de langste afstand voor de boeg. Ons bivak voor die nacht lag namelijk pas in de bossen voorbij Dinant. We aten daar de Dinantse koeken waar je nauwelijks doorheen kunt bijten, om het laatste stuk van die al even taaie etappe door te komen. Ik zou u het verdere verloop van de reis echter niet kunnen navertellen, mocht de Broeder mij niet hebben teruggevonden toen ik in een enigszins verwarde staat ergens langs de Maas was verdwaald. Het regende die avond fel en het was al bijna volledig donker toen we eenmaal ons kampement konden opzetten. Eerwaarde de Champeaux daarentegen, leek hier geen last van te ondervinden en verkoos zelfs in die moeilijke nacht om in de buitenlucht te slapen. We zouden op nog meer ochtenden, vol ongeloof vernemen, dat Eerwaarde die nacht wederom buiten had geslapen,

maar hij verzekerde ons telkens dat niets zo goed slaapt als een bladerdek van struweel.

Op de derde dag kregen we op de weg naar Bouillon de meeste hoogtemeters te verduren. Gelukkig konden we onderweg om de bijstand vragen van Onze-Lieve-Vrouw van Beauraing waar we die ochtend de H. Mis mochten opdragen. De jeugd had na afloop een ongelofelijke zin in frietjes en overhaalde ons gezelschap om naar de meer 'gerenommeerde' frituur in de buurt te fietsen. Zij hadden ons daarbij echter niet verteld, dat we daarvoor de meest steile weg moesten beklimmen die we tot dan toe hadden aanschouwd, om uiteindelijk boven op die berg te mogen constateren dat het etablissement gesloten was. In een frituur in Bouillon zou echter hun teleurstelling diezelfde avond nog worden uitgewist. De nacht brachten we door op een camping waar we bij het avondgebed nog ons dagelijks rozenhoedje hadden te bidden. Gekniel tussen onze tenten werden we met grote ogen aangekeken door de passerende campinggangers. We hoorde enkele ouders aan hun kinderen uitleggen waar wij in hemelsnaam mee bezig waren, waarop een meisje haar broertje aanmaande om wat stiller voor ons te zijn.

De dag nadien vervolgden we onze tocht in de richting van Verdun. Eigenaardig genoeg blijkt in Frankrijk de sleutel van de dorpskerk ook op het bureau van het gemeentehuis te liggen. Zo ook in het plaatsje Givonne waar iemand van het gemeentehuis voor ons de poort van de aanpalende kerk kwam openen. Later die dag kwamen we aan in Dun-Sur-Meuse, dat het symbool van de sleutels ook in haar wapenschild draagt. En dat was te merken, want toen de plaatselijke burgermeester ons op het dorpsplein zag uitrusten, opende hij voor ons een deel van het gemeentehuis en mochten we

er koken en het er ons geriefelijk maken. Toen we klaar waren met eten, moesten we slechts de deur weer achter ons dichttrekken.

's Anderdaags bereikten we de kathedraal van Verdun. Daar werden we opgemerkt door een priester die ons graag hun rijke collectie liturgisch textiel en -vaatwerk wilde tonen die er in onbruik was geraakt en waarover hij zich bij ons beklagde. Na ons bezoek schuilden we nog een tijd in de schaduw van de kathedraal, want het was die dag bijzonder warm. Toen we die hitte uiteindelijk toch trotseerden, mochten we daarin de gastvrijheid van de mensen ondervinden, die ons onderweg spontaan vroegen of ze misschien onze drinkflessen konden bijvullen. In de avond zochten enkelen verkoeling in de Maas, die langs onze kampeergelegenheid ter hoogte van Saint-Mihiel voorbij kabbelde als was het maar een kleine rivier.

We waren nu bijna in Domrémy, maar de zwaarste beklimming moest nog komen. Ik vermoed dat de Broeder ons niet wilde ontmoedigen en het de volgende dag daarom niet met zoveel woorden aankondigde. Wel sprak hij ons voor het eerst met een strenge doch bezorgde stem toe, toen hij zei dat we allemaal een koffiekoek moesten eten. Want, die energie gingen we nodig hebben. Eigenlijk, is het aan de Broeder te danken dat we allemaal onze eindbestemming hebben gehaald, want op menige beklimming is hij terug afgedaald om ons naar boven te duwen als we in moeilijkheden verkeerde. Na de laatste zware beklimming, zagen we de streek voor ons liggen waar Jeanne d'Arc leefde en daalden daarin af naar de ruïnes van het kasteel van Vaucouleurs. De cirkel was rond op het moment dat de Broeder haar heiligenleven, die hij over de verschillende dagen van onze reis had uiteengezet, hier afsloot op de plek van waaruit zij ooit haar reis had aangevat, om de Franse Koning te doen kronen.

Uiteindelijk aangekomen op onze eindbestemming Domrémy. Bezochten we allereerst met ons rozenhoedje de basiliek op de bosrand, waar Jeanne d'Arc haar visioenen beleefde. We mochten daar naast de basiliek onze tenten opzetten en gebruik maken van een klein bijgebouw waar een altaar was voorzien voor pelgrims. We werden daar in de H. Mis vervoegd door nog enkele van onze parochianen die met de auto hun eigen bedevaart naar Jeanne d'Arc hadden ondernomen. Om te vieren dat we tot bij haar waren geraakt, gingen we die avond gezamenlijk op restaurant. Een jongeman uit ons gezelschap had zich behoorlijk verdiept in zijn rechten als pelgrim en deed nu beroep op de dispensatie voor pelgrims om zich op

vrijdagen niet te moeten onthouden van het eten van vlees. Maar aangezien we ons pelgrimsoord reeds hadden bereikt, ging die redenering niet langer op en mocht de hele tafel genieten van een stukje vis.

De volgende ochtend brachten we een bezoek aan het geboortehuis van Jeanne d'Arc, alsook aan de bijbehorende tuin waar ze haar eerste visioen kreeg. De kerk die ze in haar kindertijd bezocht, staat naast haar ouderlijk huis en daarin konden we tevens het doopvont bewonderen waarin ze gedoopt was. Later die dag reden we door naar Reims om in de abdij van Saint-Remi de graftombe te bezoeken van de H. Remigius die koning Clovis doopte, waardoor het volk van de Franken zich bekeerde. Tot slot, stapten we naar de Onze-Lieve-Vrouwe kathedraal van Reims, waar Karel VII door toedoen van de H. Jeanne d'Arc de Franse kroon mocht ontvangen. Zo hield God in stand wat Clovis ooit aan Hem had toegewijd.

Nog een jaartje voor de eerste schoolbel!

Sander Roelandt (communicatieverantwoordelijke) – contact: projecthemelschool@fsspx.be

De werkgroep rond het project Hemelschool draait stilaan op kruissnelheid. Deze zomer werden belangrijke knopen doorgehakt waaronder ... de naam van de school. U heeft het misschien al voorbij zien komen: de Hemelschool wordt omgedoopt tot de 'Sint-Antoniusschool'. Volgend schooljaar openen de deuren!

Eind augustus besprak de werkgroep enkele heikele punten, zoals de naam, het schoolreglement, de statuten, onderwijsmethodes en communicatie. Op woensdag 28 augustus, na de Heilige Mis opgedragen voor de school, gaf Eerwaarde Bochholtz een rondleiding door de priorij en lichtte hij de aanstaande verbouwingen toe. De volledige plannen worden gepresenteerd tijdens de **parochiemaaltijd op zondag 20 oktober**. De school krijgt op termijn alle benodigde faciliteiten, zoals een eigen ingang, klaslokalen, een polyvalente zaal, een lerarenkamer en aparte toiletten.

Hoewel sommigen al gewend waren aan de naam 'Hemelschool', is er besloten om een meer traditionele naam te kiezen. De keuze viel op 'Sint-Antoniusschool', vernoemd naar Antonius van Padua. Een houten beeld van deze patroonheilige van de kinderen prijkt in de middenbeuk van onze kapel aan de evangeliezijde, vóór het koorgedeelte. Antonius is een geliefde heilige, met veel boeken, verhalen en afbeeldingen over zijn leven. Zijn feestdag, op 13 juni, biedt een uitstekende gelegenheid om aan het einde van het schooljaar een schoolfeest te organiseren.

Daarna kwamen de moeilijkere onderwerpen aan bod. We richten een vzw op voor de juridische omkadering, en de statuten worden gefinaliseerd. Vervolgens bekeken we uitgebreid de verwachte inkomsten en uitgaven. Het inschrijvingsgeld bedraagt zoals aangekondigd 150 euro per maand voor kleuters en 195 euro voor de basisschool. Om financieel rond te komen met één leerkracht, hebben we minimaal 5 leerlingen nodig in het eerste

jaar. Vanaf 20 leerlingen kunnen we een extra leerkracht aannemen. De uitdaging is duidelijk: we moeten kwalitatief katholiek onderwijs bieden om voldoende ouders voor onze school te winnen.

Na de lekkere lunch waren we klaar voor de grootste brok: de bespreking van het schoolreglement. Er is ook zoveel te beslissen: hoelang duurt een schooldag? Kiezen we voor een uniform of enkel kleurvoorschriften? Voorzien we buitenschoolse opvang? Hoe gaan we om met communicatie, conflicten, maaltijden, ziektes, verzekeringen, huiswerk etc. Een nieuwe vergadering is gepland om de details verder uit te klaren. Sowieso is het vergadertempo van de werkgroep opgeschroefd van ééns om de drie maanden naar elke maand.

Toekomstig leerkracht Jacintha lichtte vervolgens haar gekozen methodes toe. Voor bijna elk vak heeft ze al de geschikte handboeken (met lerarenhandleiding) bijeengezocht. Het is een mix geworden van relatief nieuwe handboeken en prachtige, oudere katholieke boekjes. Invulboeken zijn strikt verboden. Juf Jacintha werkt met aparte schriftjes. Waarom dat zo veel beter is, legt ze later zeker zelf wel eens uit.

We eindigen met de praktische regeling van de opendeurdag. Op **zondag 26 januari** zijn in Antwerpen alle geïnteresseerden na de Hoogmis uitgenodigd in de lokalen van de school om uitgebreid kennis te maken met het leerproject. Die dag openen ook de inschrijvingen voor het schooljaar 2025–2026. Noteer deze datum alvast in uw agenda!

Sint Antonius, bid voor ons schoolproject!

NOG ÉÉN JAARTJE VOOR DE EERSTE SCHOOLBEL!

*Sint-Antonius*school

De H. Irmgard van Zutphen

feest 4 september, † rond 1085

Br. René Maria

De H. Irmgard van Zutphen (ook soms van Suchtelen, van Aspel of van Keulen genoemd) leefde in de 11de eeuw. In haar levensbeschrijving wordt zij een dochter van de graaf van Zutphen genoemd en keizer Hendrik III is haar neef. Volgens Kronenburg die hierin Norrenberg volgt is ze één van de kinderen van Diederik I van het huis Luxemburg die via zijn vrouw, een dochter van Ruotger, vele bezittingen in Gelderland heeft. Ze is een andere dan de later levende gravin Ermgard van Zutphen (+1138). Haar vita uit de veertiende eeuw, later ook in de landstaal weergegeven in een Keuls devotieboekje uit 1523 is volgens De Ram niet erg betrouwbaar, maar het is toch de bron met de meeste informatie over haar leven.

Irmgard leeft na de dood van haar vader Diederik I in de burcht Aspel. Ze verblijft niet meer aan het hof, maar wil meer teruggetrokken en voor Jezus leven. Zij gaat iedere dag naar de H. Mis in de kerk van Rees, ondanks sneeuw of regen. De legende vertelt dat langs het pad waarop zij gaat zelfs in de winter het gras nog groen is. In 1040 laat zij de kerk van Rees herbouwen, opdat haar goddelijke Bruidegom niet moet wonen in een heiligdom dat al te nietig en arm is. Ook borduurt zij een vastendoek, wat men nog eeuwen in Rees gebruikt en bewaard heeft. Keizer Hendrik III staat op 15 februari 1041 aan “zijne geliefde nicht Irmingarda” vele goederen in Herve, Vaals, Epen en Valkenburg af. Zij schenkt deze op haar beurt aan de kerk van Rees, zoals een oorkonde in het archief van de stiftkerk betuigt.

Een tijd later verlaat Irmgard haar burcht in Aspel en vestigt zich te Suchtelen. Deze plaats behoorde met heel de streek haar toe. Zij bezoekt haar onderhorigen en deelt het voedsel met de armen. Zij verzorgt de zieken en voorziet in alle behoeften. 's Avonds trekt zij zich terug in een

eenzame kluis die zij ver van het gewoel van de mensen gebouwd heeft. Zij bidt er voor een houten kruis. God verheerlijkt deze plaats waar Irmgard bidt. Een bron ontspringt er en er gebeuren verschillende wonderen. Enkele familieleden en andere kennissen echter begrijpen haar armoedig leven in de kluis niet en proberen haar een leven volgens haar stand op te leggen. Irmgard weerstaat hen geruime tijd, maar wanneer zij haar blijven belagen, verlaat zij Suchtelen en komt in Keulen onder de hoede van de aartsbisschop wonen. Zij schenkt hem ook vele bezittingen: onder andere in Valkenburg, Epen, Monzen, Gemmenich en Nisweiler. Zij verlangt op bedevaart naar Rome te gaan. Daar wil zij de Apostelgraven bezoeken en hun relieken vereren. Deze tocht is voor haar in een armoedig kleed een zware onderneming. Zij komt rond het jaar 1070 aan in Rome en trekt ongewild de aandacht van de paus. Hij verneemt dat zij uit Keulen komt en vraagt haar als zij nog eens in Rome terugkomt iets mee te brengen van de relikwieën van de elfduizend maagden die te Keulen bewaard worden. Zij antwoordt dat zij te ellendig is zulk een schat te mogen dragen, maar omdat hij het gebiedt zal zij gehoorzamen. Ze komt over berg en dal, na vele hindernissen doorstaan en door God gesteund terug naar Keulen.

Enkele jaren later zit een arme vrouw bij de poorten van de eeuwige stad, Rome. Haar kleren zitten vol stof en haar pelgrimsstaf ligt in het rulle zand. Haar gelaat toont uiterste vermoeidheid, maar toch houdt zij in haar hand met kracht een leren handschoen vast. Terwijl zij daar zit gaan de klokken van een nabijgelegen klooster luiden en weldra alle klokken in de stad. De bewoners zijn verbaasd, want het blijkt dat niemand aan de klokkentouwen trekt. Ook bij de paus komen de boden dit melden. Men gaat op onderzoek waarom

de klokken luiden en wie er juist aangekomen is. Dan vindt men Irmgard. De paus vraagt welke schat zij meedraagt dat dit geschiedt. Zij zegt: “Geen andere dan die gij bij mijn afscheid gevraagd hebt.” Ze opent de handschoen en nu is ook zij verwonderd, want het zand uit Keulen van op de martelplek meegenomen is rood van vers bloed. Allen loven God en de paus draagt de relikwie met eerbied naar de St. Pieter. Opnieuw doet zij de bedevaart naar de hoofdkerken der Eeuwige Stad. Wanneer zij naar Keulen terug wil gaan, krijgt zij van de paus een groot deel van de schedel van de H. Paus Sylvester I. Vol eerbied brengt zij de relikwie naar Keulen, waar deze in het vervolg met de andere kostbare relieken van de kathedraal wordt meedragen bij de plechtige processie op donderdag van de derde week na Pasen. In Keulen hangt er een kruisbeeld van Onze Verlosser, waarvoor zij gewoon is te bidden. Enkele jaren gaan voorbij, maar voor haar dood bezoekt Irmgard nog een derde keer de Eeuwige Stad. Bij deze bedevaart bidt zij voor een groot houten kruisbeeld in de St. Paulusbasiliek. Hier hoort zij de woorden: “Irmgard, mijn dochter, groet het kruisbeeld te

Keulen dat mij zozeer gelijkt!” Vreugde doortintelt heel haar wezen, zij vernedert zich voor Hem en keert terug naar Keulen. In Keulen teruggekeerd komt zij voor het oude kruis bij de sacristie. Na haar groet en gebed buigt dit beeld zich diep tot haar over en zegt: “Mijn dochter, heb dank!” En volgens het verhaal is het heden nog zo voorovergebogen te zien. Haar oude biograaf vervolgt: “Hierna wil Irmgard, bezorgd omtrent het onzeker uur van sterven, nog in goede gezondheid over haar aardse goederen beschikken en God en zijn heiligen tot haar algemene erfgenamen maken.” Daarom draagt zij haar burcht Aspel en de stad Rees met al wat daaraan verbonden is op aan de apostel Petrus en schenkt ze aan de bisschop van Keulen voor zijn kerk. Aan het klooster Pantaleon in Keulen, waar haar broer abt is, schenkt zij Suchtelen en omgeving. Ook de armen vergeet zij niet. Zij geeft het hospitaal van de stad aanzienlijke schatten en bouwt zelf nog een ander gasthuis waar zij zelf haar intrek neemt en God in de armen en vreemdelingen dient. Hier blijft zij de laatste jaren van haar leven. Op haar sterfbed ontvangt zij met innige godsvrucht de heilige teerspijze. Engelen dragen haar ziel naar de glorie van het eeuwige leven. Dit geschiedt tussen de jaren 1082 en 1089, volgens sommigen op een 10de november. Haar feestdag is echter op 4 september. Haar lichaam wordt na de voltooiing van de Domkerk plechtig bijgezet in de kapel van de H. Agnes, naast de tombe van de H. Drie Koningen. Hier wordt zij nog steeds vereerd, terwijl ook in Suchtelen elk jaar het Irmgardoctaaf gevierd wordt met een processie naar haar kapel op de Heiligenberg, waar zich ook de bron door haar gebed ontsprongen, nog bevindt. In Rees en Aspel wordt zij vereerd als beschermster van de vruchten en worden een zeker soort appels ‘Sint-Irmgards-appel’ genoemd. In Zutphen is er geen verering bekend. Wel is er in de Mariakerk van Utrecht in de middeleeuwen een stenen beeld van haar met handschoen en pelgrimsstaf in de kerk geplaatst.

BRONNEN

- ‘Neerlands Heiligen in de Middeleeuwen’ deel 2, blz. 55-70, J.A.F. Kronenburg cssr. Drukkerij F.H.J. Bakker Amsterdam 1899.
- Vies des Pères, Martyrs et autre principaux saints’ Alban Butler, traduit de l’Anglais, augmentée par chanoine P.F.X. de Ram, deel 5, blz. 26-27, Drukkerij Vanderborcht, Brussel 1848.
- ‘Met de heiligen het jaar rond’ deel 3, bij 4 september. Onder redactie van Dom Huyben osb. En Dom H.J. Scheerman osb. Uitgeverij Paul Brand, Bussum 1949.
- <https://resources.huygens.knaw.nl/vrouwenlexicon/lemmata/data/IrmgardisvanZutphen>

Aankondigingen

Bezoek onze website: www.fsspx.be/nl

Catechismus voor de kinderen
in Antwerpen (E.H. Bochkoltz), in Gent (E.H. De Bruyn) en in Bierbeek (E.H. Bochkoltz):
zie programma online.

Catechismus voor de volwassenen

Zie programma [online](#).

Antwerpen

- voor beginners en doopvoorbereiding (E.H. Louis Bochkoltz)
- apologetica (E.H. Verlinden)

Gent (E.H. De Bruyn)

- dinsdag (20–21 u.)
- twee zondagen per maand

ZA
21.09

Sportdag van de Traditie
te Bonheiden.

ZA
05.10

Bedevaart in Banneux
Warme maaltijd bestelbaar: inschrijving vóór 15 september
Vervoer vanuit de Hemelstraat: inschrijving vóór 29 september

ZO
06.10

MI toewijding na de Mis in
Antwerpen & Gent

ZO
06.10

Conferentie voor de Derde Orde
in Antwerpen om 13.00–14.30

ZA
12.10

Mariahulde Klein Antwerpen

ZO
20.10

Parochiemaaltijd in Antwerpen
en voorstelling van de werken in de priorij

ZO
10.11

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius (gemengd)
tot vrijdag 15 november 2024

ZO
17.11

150 jaar Sint-Jozefkerk (Brussel)
met E.H. Pagliarani – inschrijving vóór 25 okt.

H. Doopsel van Suzanne op 16 augustus 2024.

MEDEDELING VAN DE DISTRICTSOVERSTE

Beste gelovigen,

Luxemburg en België bereiden zich voor om de Heilige Vader te ontvangen van 26 tot 29 september. Deze belangrijke gebeurtenis in het leven van de Kerk in Luxemburg en België moet voor elke gelovige een gelegenheid zijn om zijn trouw aan de stoel van Petrus en het eeuwige Rome te betuigen en te hernieuwen. Daarom vraag ik dat er in elke kerk en elke kapel van het district in België en in Luxemburg, een Aanbedding van het Allerheiligste Sacrament wordt georganiseerd op zondag 29 september, na de Hoogmis. In de context van de ongekende crisis waarin de Kerk verkeert, tijdens deze Aanbedding moeten de gebeden voor de Heilige Vader de Paus en tot de Heilige Jozef, patroon van de universele Kerk, gebeden worden.

Hieronder volgen de intenties waarvoor wij zullen bidden:

- De Paus;
- De verspreiding van het Geloof;
- De terugkeer van Rome en de bisschoppen naar de traditie van de Kerk en het geloof van onze voorvaders;
- De bekering van de zondaars.

E.H. Michel Poininet de Sivry

Brussel, 8 september 2024

Op het feest van de geboorte van de Allerziligste Maagd Maria

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

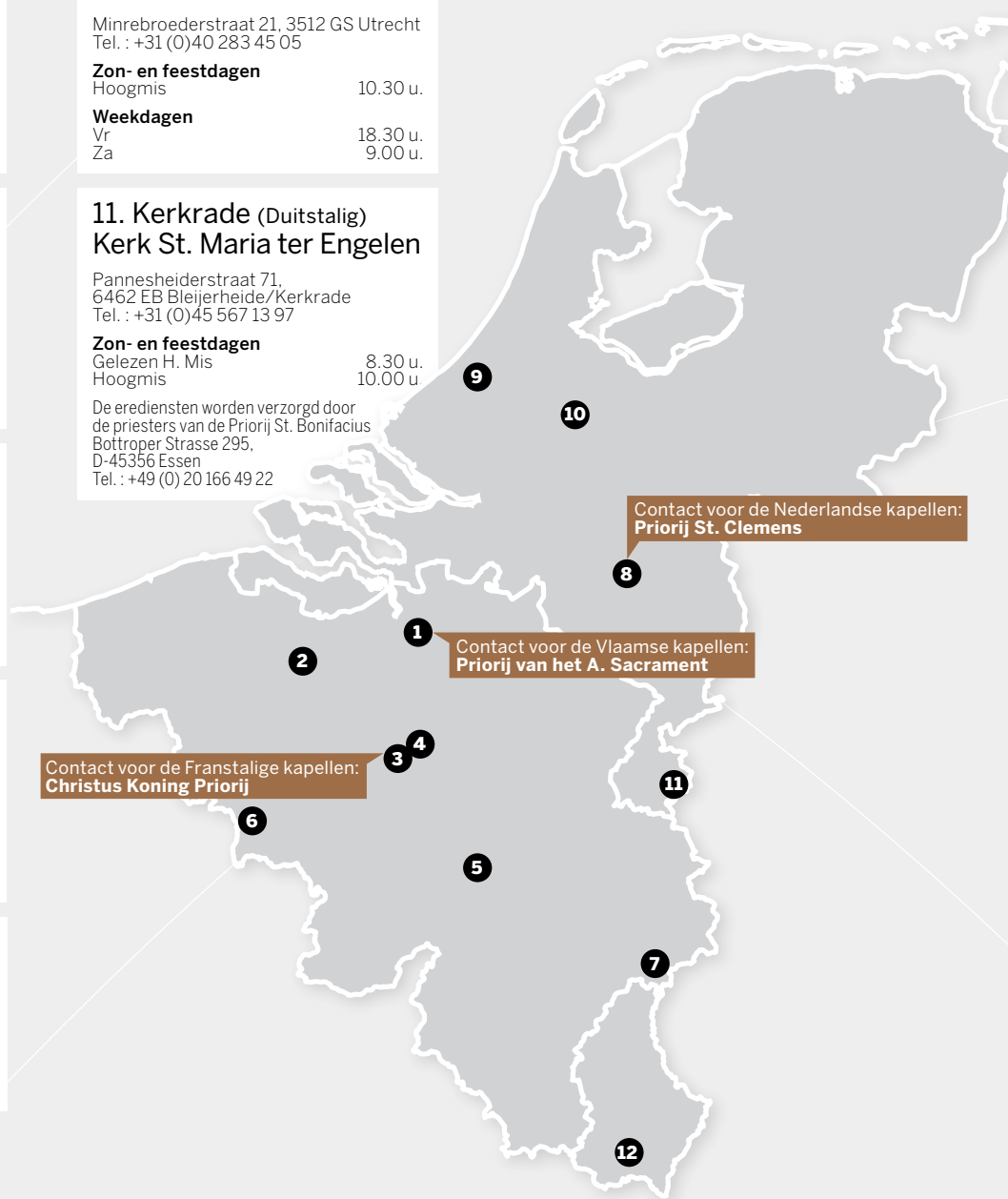
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Louis Bochkoltz, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.